

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9Csp/121/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317208816
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gertrúda Rennerová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2018:4317208816.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Gertrúdou Rennerovou v spore žalobcu : Intrum Slovakia s. r. o. so sídlom Mýtna 48 Bratislava, IČO : 35 831 154, právne zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Mýtna 48 Bratislava, proti žalovanej : I. X. T.. XX.XX.XXXX, H. I.. M.. Š. XXX/XX W., o zaplatenie 746, 50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalovanej sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktorú je povinný zaplatiť žalovanej žalobca.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a. s. v žalobe podanej 20.04.2017 prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovanú na zaplatenie 3. 160, 66 eur s príslušenstvom, ktorá suma predstavuje neuhradený zostatok na úvere poskytnutom žalovanej na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. uzavretej 02.10.2013. Rozsudok Okresného súdu Levice zo 17.01.2018 č. k. 9Csp/121/2017 - 63 v časti výroku, ktorým zaviazal žalovanú na zaplatenie 746, 50 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 21.03.2017 do zaplatenia a v časti výroku o náhrade trov konania zrušil Krajský súd Nitra uznesením 02.08.2018 č. k. 9Co/125/2018 - 86 a v tejto časti vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. Súd rozhodol v neprítomnosti strán sporu, ktoré neúčast' písomne ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti.

3. Predmetom konania je zaplatenie 746, 50 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 21.03.2017 do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania.

4. Súd predovšetkým v zmysle stanoviska súdu druhej inštancie skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní. Spotrebiteľskú zmluvu dňa 02.10.2013 uzavrela ako veriteľ Všeobecná úverová banka, a. s. so žalovanou ako dlžníkom. Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej 30.12.2016 postupcom 1 Consumer Finance Holding, a. s. a postupcom 2. Všeobecná úverová banka bola pohľadávka postúpená na postupníka Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. Uznesením 21.07.2017 č. k. 9Csp/121/2017 - 40 pripustil súd vstup spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. (v súčasnosti Intrum Slovakia, s. r. o.) do konania na strane aktívne vecne legitimovaného subjektu. Spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. zanikla zlúčením so Všeobecnou úverovou bankou a. s. k 01.01.2018.

5. Listom zo dňa 04.05.2014 (čl. 57), vydaného pod hlavičkou „ Slovenské kreditné karty „ bola vyhlásená okamžitá splatnosť celého zostatku úveru z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení splátok v stanovenej výške. V dolnej časti tohto listu je uvedená spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. Dôkaz o tom, kedy bolo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru doručené žalovanej žalobca nepredložil a nepredložil ani o tom či žalovaná bola, kedy a kým vyzvaná na zaplatenie omeškaných splátok úveru. Taktiež nie je preukázané v akom právnom vzťahu bola nebanková spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. so žalovanou a nie je ani zrejmy právny vzťah Všeobecnej úverovej banky a spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. a z neho vyplývajúce kompetencie nebankovej spoločnosti.

6. Podľa § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

7. Podľa § 525 Občianskeho zákonníka ods. 1) postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia; ods. 2 nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

8. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Dokazovaním bolo preukázané, že uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 02.10.2013 vznikol záväzkovo právny vzťah medzi Všeobecnou úverovou bankou a. s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol z bankového úveru, na ktorý vzťah sa vzťahuje špeciálna právna úprava zák. číslo 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý je voči Občianskemu zákonníku lex specialis. Tiež je preukázané, že predmetná zmluva je spotrebiteľská a spravuje sa ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona číslo 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami predpisov o ochrane spotrebiteľa. Všeobecná úverová banka je bankou v zmysle § 2 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, čiže je právnickou osobou vykonávajúcou činnosti v zmysle tohto zákona. Poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitným právnym predpisom upravenou činnosťou banky. Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru po doručení výzvy dlžníkovi za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. Všeobecná úverová banka túto možnosť v danom prípade zrejme nevyužila a žalobcovi postúpila pohľadávku bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. aby zmluvný vzťah zanikol inak (výpoveďou, odstúpením). Predovšetkým je celkom zrejme, že v danom prípade žalovaná nemohla byť v omeškaní so splácaním úveru dlhšie ako jeden rok ani pri sčítaní všetkých omeškaní žalovanej. Úverová zmluva bola uzavretá 02.10.2013, kedy žalovanej vznikla povinnosť úver splácať podľa dohodnutých zmluvných podmienok riadne a včas a okamžitá splatnosť úveru mala byť vyhlásená podľa tvrdenia žalobcu k 04.05.2014, teda v čase, keď neuplynul rok ani pri sčítaní všetkých omeškaní. K pristúpeniu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru tak mohlo dôjsť až vtedy, ak by bola žalovaná v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní s plnením čo len časti záväzku. Podľa výpisu z Bankomatky Quatro (čl. 10) žalovaná uskutočnila kreditné transakcie 07.11.2013, 20.11.2013, 02.01.2014, 26.03.2014 a 24.04.2014, z čoho treba vyvodit' záver, že až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru k 04.05.2014 nebola nepretržite 90 kalendárnych

dní v omeškaní. Pretože neboli splnené zákonné podmienky na zosplatnenie úveru, nebola banka oprávnená mimoriadnu splatnosť vyhlásiť. Okrem toho, že neboli dané zákonné dôvody na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, keď žalovaná nebola v omeškaní so splácaním za obdobie, ktoré vyžaduje ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca nepreukázal ani to, že okamžitú splatnosť vyhlásil na to oprávnený subjekt a že žalovaná bola vyzvaná na splatenie dlžných splátok s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru, hoci súd žalobcu aj vyzval na doplnenie dôkazov preukazujúcich jeho tvrdenia. Úpravou § 92 ods. 8 mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Pokiaľ ale nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nie je možné urobiť záver o tom, že by predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou musí dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a dlžník napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Bolo preukázané, že nedošlo k zosplatneniu úveru právne relevantným spôsobom a preto je treba vyvodiť právny záver, že pohľadávka nebola platne postúpená na iný subjekt, na nebankovú spoločnosť. Na žalobcu platne neprešli všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvného vzťahu. Ak nie sú zákonné predpoklady splnené, pohľadávka banky je nepostupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 525 ods.1 Občianskeho zákonníka. Ak je určitá pohľadávka nepostupiteľná, čiže jej postúpenie je objektívne neprípustné, tak jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a to nielen medzi zmluvnými stranami zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj navonok voči dlžníkovi. Ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom, postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom ako postupcom (bankou) a dlžníkom. Treba vychádzať z toho, že ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. preto dovoľuje banke postúpiť pohľadávky voči klientovi len za splnenia určitých podmienok

10. V danom prípade zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že žalobca nepreukázal, že by v čase 30.12.2016, kedy mala byť pohľadávka Všeobecnej úverovej banky, a.s. voči žalovanej postúpená naňho boli podmienky postúpenia splnené. Naopak, bolo preukázané, že nebola splnená zásadná zákonná podmienka doby omeškania splácania na to, aby veriteľ mohol využiť svoje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, nebolo preukázané, že by bola žalovaná aj písomne vyzvaná na splnenie svojho záväzku zo zmluvy o úvere (§ 92 ods. 8 cit. zákona) a ani to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru využil na to oprávnený subjekt. Žalobca tak nedokázal, že pohľadávka voči žalovanej bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné (aj keby zmluva o postúpení bola účinná) a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanej uplatňovať pred súdom. Vzhľadom na uvedené treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu na jej uplatňovanie, a z tohto dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol. V zmysle § 132 ods. 1 CSP, platného a účinného v čase rozhodnutia súdu, strany sporu sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom iniciatíva leží zásadne na stranách sporu. Žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní, preto súd žalobu s poukazom na zistené všetky skutočnosti zamietol.

11. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa mala v konaní plnú úspech, keď žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa

jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre

V odvolaní podľa § 355 ods. 1, 2 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania (127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ v konaní bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie